

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ)

ΤΡΙΩΔΙΟ – ΜΕΓΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ: ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
π. Αλεξάνδρου Σμέμαν

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 21 Φ Ε Β Ρ Ο Υ Λ Ι Ο Υ 2016

✿ Τιμοθέου δσίου Τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.).

✿ Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (633),
Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως (577).

ΤΡΙΩΔΙΟ – ΜΕΓΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ: ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Όταν κάποιος ξεκινάει για ένα ταξίδι θά πρέπει νά ξέρει πού πηγαίνει. Αυτό συμβαίνει καί μέ τή Μεγάλη Σαρακοστή. Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Μεγάλη Σαρακοστή εἶναι ἕνα πνευματικό ταξίδι πού προορισμός του εἶναι τό Πάσχα, «ἡ Ἑορτή Ἑορτῶν». Εἶναι ἡ προετοιμασία γιά τήν «πλήρωση τοῦ Πάσχα, πού εἶναι ἡ πραγματική Ἀποκάλυψη». Γιά τό λόγο αὐτό θά πρέπει νά ἀρχίσουμε μέ τήν προσπάθεια νά καταλάβουμε αὐτή τή σχέση πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στή Σαρακοστή καί τό Πάσχα, γιατί αὐτή ἀποκαλύπτει κάτι πολύ οὐσιαστικό καί πολύ σημαντικό γιά τή Χριστιανική πίστη καί ζωή μας.

Ἄραγε εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐξηγήσουμε ὅτι τό Πάσχα εἶναι κάτι πολύ περισσότερο ἀπό μιά γιορτή, πολύ πέρα ἀπό μιά ἐτήσια ἀνάμνηση ἑνός γεγονότος πού πέρασε; Ὁ καθένας πού, ἔστω καί μιά μόνο φορά, ἔζησε αὐτή τή νύχτα «τή σωτήριο, τή φωταυγή καί λαμπροφόρο», πού γεύτηκε ἐκείνη τή μοναδική χαρά, τό ξέρει αὐτό.

Ἄλλά τί εἶναι αὐτή ἡ χαρά; Γιατί ψέλνουμε στήν ἀναστάσιμη λειτουργία: «νῦν πάντα πεπληρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια»; Μέ ποιά ἔννοια «ἐορτάζομεν» — καθώς ἰσχυρίζομαστε ὅτι τό κάνουμε — «θανάτου τήν νέκρωσιν, Ἄδου τήν καθαίρεσιν ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν...»;

Σέ ὅλες αὐτές τίς ἐρωτήσεις ἡ ἀπάντηση εἶναι: ἡ νέα ζωή ἡ ὁποία πρὶν ἀπό δυό χιλιάδες περίπου χρόνια «ἀνέτειλεν ἐκ τοῦ τάφου», προσφέρθηκε σέ μᾶς, σέ ὅλους ἐκείνους πού πιστεύουν στό Χριστό. Μᾶς δόθηκε τή μέρα πού βαπτιστήκαμε, τή μέρα δηλαδή πού ὅπως λέει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «... συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διά τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. 6, 4).

Ἔτσι τό Πάσχα πανηγυρίζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ σάν γεγονός πού ἔγινε καί ἀκόμη γίνεται σέ μᾶς. Γιατί ὁ καθένας ἀπό μᾶς ἔλαβε

Κυριακή ΙΣΤ' του Λουκά (Τελώνου και Φαρισαίου)

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Τιμ. γ' 10 - 15)

Γέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἳά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἴους διωγμούς ὑπήνεγκα! Καί ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καί πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

τὸ δῶρο αὐτῆς τῆς νέας ζωῆς καὶ τῆ δύναμη νὰ τὴν ἀποδεχτεῖ καὶ νὰ ζήσει διὰ μέσου της. Εἶναι ἓνα δῶρο πού ριζικά ἀλλάζει τὴ διάθεσή μας ἀπέναντι σέ κάθε κατάσταση αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀκόμη καὶ ἀπέναντι στοῦ θάνατο. Μᾶς δίνει τὴ δύναμη νὰ ἐπιβεβαιώνουμε θριαμβευτικά τό: «νικήθηκε ὁ θάνατος». Φυσικά ὑπάρχει ἀκόμα ὁ θάνατος, εἶναι σίγουρος, τὸν ἀντιμετωπίζουμε, καὶ κάποια μέρα θά ἔρθει καὶ γιὰ μᾶς. Ἀλλά ὅλη ἡ πίστη μας εἶναι ὅτι μέ τό δικό Του θάνατο ὁ Χριστός ἀλλάξε τὴ φύση ἀκριβῶς τοῦ θανάτου. Τόν ἔκανε πέρασμα — «διάβαση», «Πάσχα» — στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μεταμορφώνοντας τὴ δραματικότερη τραγωδία σέ αἰώνιο θρίαμβο, σέ νίκη. Μέ τό «θανάτῳ θάνατον πατήσας», μᾶς ἔκανε μέτοχους τῆς Ἀνάστασής Του. Ἀκριβῶς γι' αὐτό στοῦ τέλος τοῦ ὄρθρου τῆς Ἀνάστασης — στόν Κατηχητικό Λόγο τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου — λέμε θριαμβευτικά: «Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι»...

Ἐκκλήρη ἢ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὀργανωμένη γύρω ἀπὸ τό Πάσχα, γι' αὐτό καὶ ὁ λειτουργικός χρόνος, δηλαδή ἡ διαδοχὴ τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν ἑορτῶν, γίνεται ἓνα ταξίδι, ἓνα προσκύνημα στοῦ Πάσχα, πού εἶναι τό Τέλος καὶ πού ταυτόχρονα εἶναι ἡ Ἀρχή. Εἶναι τό τέλος ὅλων αὐτῶν πού ἀποτελοῦν τὰ «παλαιά» καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς «νέας ζωῆς», μιά συνεχῆς «διάβαση» ἀπὸ τόν «κόσμο τοῦτο» στήν Βασιλεία πού ἔχει ἀποκαλυφτεῖ «ἐν Χριστῷ».

Παρ' ὅλα αὐτά ἡ «παλαιά» ζωὴ, ἡ ζωὴ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς μικρότητας, δέν εἶναι εὐκόλο νὰ ξεπεραστεῖ καὶ ν' ἀλλάξει. Τό Εὐαγγέλιο περιμένει καὶ ζητάει ἀπὸ τόν ἄνθρωπο νὰ κάνει μιά προσπάθεια ἢ ὅποια, στήν κατάσταση πού βρίσκεται τώρα ὁ ἄνθρωπος, εἶναι οὐσιαστικά ἀπραγματοποίητη. Ἀντιμετωπίζουμε μιά πρόκληση. Τό ὄραμα, ὁ στόχος, ὁ τρόπος τῆς νέας ζωῆς εἶναι γιὰ μᾶς μιά πρόκληση πού βρίσκεται

Κυριακὴ ἸΣΤ' τοῦ Λουκά (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Παιδί μου Τιμόθεε, παρακολούθησες την διδασκαλίαν μου, τον τρόπον της ζωής, την πρόθεσιν, την πίσιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην, την υπομονήν, τους διωγμούς, τα παθήματα, τα οποία μου συνέβησαν εις την Αντιόχειαν, εις το Ικόνιον, εις τα Λύστρα. Πόσους διωγμούς υπέφερα και από όλα με έσωσεν ο Κύριος. Και όλοι όσοι θέλουν να ζήσουν ευσεβώς έν Χριστώ Ιησού θα διωχθούν. Πονηροί όμως άνθρωποι και απατεώνες θα προκόβουν εις το χειρότερον πλανώντες και πλανώμενοι. Συ όμως, μένε εις εκείνα που έμαθες και διά τα οποία απέκτησες βεβαιότητα, διότι ξέρεις από ποιον τα έμαθες, και διότι από της βρεφικής ηλικίας ξέρεις τα ιερά γράμματα, τα οποία έχουν την δύναμιν να σε οδηγήσουν εις την σοφίαν προς σωτηρίαν διά της πίστεως της έν Χριστώ Ιησού. *(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εκδ. Αποστολικής Διακονίας)*

τόσο πολύ πάνω από τίς δυνατότητές μας!

Τί αυτό, ακόμα και οί Απόστολοι, όταν άκουσαν τή διδασκαλία του Κυρίου Τόν ρώτησαν απελπισμένα: «τίς άρα δύναται σωθῆναι» (Ματθ. 19, 25). Στ' αλήθεια δέν είναι καθόλου εύκολο ν' απαρηγηθείς ένα άσημαντο ιδανικό ζωής καμωμένο μέ τίς καθημερινές φροντίδες, μέ τήν αναζήτηση των υλικών αγαθών, μέ τήν ασφάλεια και τήν απόλαση και νά δεχτείς ένα άλλο ιδανικό ζωής τό όποιο βέβαια δέν στερεΐται καθόλου τελειότητας στό σκοπό του: «Γίνεσθε τέλειοι ως ό Πατήρ ήμών έν ουρανοΐς τέλειος έστίν». Αυτός ό κόσμος μέ όλα του τά «μέσα» μάς λέει: νά είσαι χαρούμενος, μήν ανησυχείς, ακολουθήθαι τόν «εύρύ» δρόμο. Ό Χριστός στό Ευαγγέλιο λέει: διάλεξε τό στενό δρόμο, αγωνίσου και υπόφερε, γιατί αυτός είναι ό δρόμος για τή μόνη (genuine) αληθινή ευτυχία. Καί αν ή Έκκλησία δέν βοηθήσει πώς θά μπορέσουμε νά κάνουμε αυτή τή φοβερή έκλογή; Πώς μπορούμε νά μετανοήσουμε και νά ξαναγυρίσουμε στήν υπέροχη υπόσχεση πού μάς δίνεται κάθε χρόνο τό Πάσχα; Ακριβώς αυτή είναι ή στιγμή πού εμφανίζεται ή Μεγάλη Σαρακοστή. Αυτή είναι ή «χείρα βοήθειας» πού απλώνει σέ μάς ή Έκκλησία. Είναι τό σχολείο τής μετάνοιας πού θά μάς δώσει δύναμη νά δεχτούμε τό Πάσχα όχι σάν μιá απλή ευκαιρία νά φάμε, νά πιούμε, ν' αναπαυτούμε, αλλά, βασικά, σάν τό τέλος των «παλαιών» πού είναι μέσα μας και σάν είσοδό μας στό «νέο».

Στήν αρχαία Έκκλησία ό βασικός σκοπός τής Σαρακοστής ήταν νά προετοιμαστούν οί «Κατηχούμενοι», δηλαδή οί νέοι υποψήφιοι χριστιανοί, για τό βάπτισμα πού, εκείνο τόν καιρό, γίνονταν στή διάρκεια τής αναστάσιμης θείας Λειτουργίας. Αλλά ακόμα και τώρα πού ή Έκκλησία δέν βα-
Κυριακή ΙΣΤ' του Λουκά (Τελώνου και Φαρισαίου)

φτίζει πιά τούς χριστιανούς σέ μεγάλη ήλικία καί ό θεσμός τῆς κατήχησης δέν ὑπάρχει πιά, τό βασικό νόημα τῆς Σαρακοστῆς παραμένει τό ἴδιο. Γιατί, ἂν καί εἴμαστε βαπτισμένοι, ἐκεῖνο πού συνεχῶς χάνουμε καί προδίνουμε εἶναι ἀκριβῶς αὐτό πού λάβαμε στό Βάπτισμα. Ἐτσι τό Πάσχα γιά μᾶς εἶναι ἡ ἐπιστροφή, πού κάθε χρόνο κάνουμε, στό βάπτισμά μας καί ἐπομένως ἡ Σαρακοστή εἶναι ἡ προετοιμασία μας γι' αὐτή τήν ἐπιστροφή — ἡ ἀργή ἀλλά ἐπίμονη προσπάθεια νά πραγματοποιήσουμε τελικά τή δική μας «διάβαση», τό «Πάσχα» μας στή νέα ἐν Χριστῷ ζωή. Τό ὅτι, καθῶς θά δοῦμε, οἱ ἀκολουθίες στή σαρακοστιανή λατρεία διατηροῦν ἀκόμα καί σήμερα τόν κατηχητικό καί βαπτιστικό χαρακτήρα, δέν εἶναι γιατί διατηροῦνται «ἀρχαιολογικά» ἀπομεινάρια, ἀλλά εἶναι κάτι τό ζωντανό καί οὐσιαστικό γιά μᾶς. Γι' αὐτό κάθε χρόνο ἡ Μεγάλη Σαρακοστή καί τό Πάσχα εἶναι, μιά ἀκόμα φορά, ἡ ἀνακάλυψη καί ἡ συνειδητοποίηση τοῦ τί γίναμε μέ τόν «διά βαπτίσματος» μας θάνατο καί τήν ἀνάσταση.

Ἔνα ταξίδι, ἕνα προσκύνημα! Καθῶς τό ἀρχίζουμε, καθῶς κάνουμε τό πρῶτο βῆμα στή «χαρμολύπη» τῆς Μεγάλῃς Σαρακοστῆς βλέπουμε — μακριά, πολύ μακριά — τόν προσορισμό. Εἶναι ἡ χαρά τῆς Λαμπρῆς, εἶναι ἡ εἴσοδος στή δόξα τῆς Βασιλείας. Εἶναι αὐτό τό ὄραμα, ἡ πρόγευση τοῦ Πάσχα, πού κάνει τή λύπη τῆς Μεγάλῃς Σαρακοστῆς χαρά, φῶς, καί τή δική μας προσπάθεια μιά «πνευματική ἄνοιξη». Ἡ νύχτα μπορεῖ νά εἶναι σκοτεινή καί μεγάλη, ἀλλά σέ ὅλο τό μήκος τοῦ δρόμου μιά μυστική καί ἀκτινοβόλα αὐγή φαίνεται νά λάμπει στόν ὀρίζοντα. «Μή καταισχύνης ἡμᾶς ἀπό τῆς προσδοκίας ἡμῶν, Φιλάνθρωπε!»

π. Αλεξάνδρου Σμέμαν, ἀπό το βιβλίο «ΜΕΓΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ, Πορεία πρὸς το Πάσχα», σελ. 13 – 14, 15 – 17, ἐκδοση 13^η: Φεβρουάριος 2012, ἐκδόσεις Ακρίτας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 📺 Προβολή των ταινιών «Ζωή σαν τριαντάφυλλο» & «Το βιβλίο της ζούγκλας 2» 📺

Σήμερα, Κυριακή 21 Φεβρουαρίου 2016 και ώρα 6:30 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού μας θα προβληθούν παράλληλα οι ταινίες, «Ζωή σαν τριαντάφυλλο (Temple Grandin)» για τους μεγάλους και για τα παιδιά «Το βιβλίο της ζούγκλας 2 (The Jungle Book 2)». ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΜΕ ΠΟΛΥ ΧΑΡΑ!

2) 🛎 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🛎

Τετάρτη 24 Φεβρουαρίου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου 2016, Παρεκκλήσι Οσίου Δαβίδ 7:00π.μ.

Σάββατο 27 Φεβρουαρίου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΖΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΡΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 301 74X. 22990 40040, e-mail: anikolaosmark@vnet400.gr, ΙΕΤΟΣΕΒΛΙΑ ΝΑΟΥ, agnikmark.gr

Κυριακή ΙΣΤ' του Λουκά (Τελώνου και Φαρισαίου)